

เรื่อง กำหนดพืชจากแหล่งที่กำหนดเป็นสิ่งต้องห้าม ข้อยกเว้น

และเงื่อนไขตามพระราชบัญญัติกักพืช พ.ศ. ๒๕๐๗ (ฉบับที่ ๘)

พ.ศ. ๒๕๕๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติกักพืช พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกักพืช (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการกักพืชออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ตัวใหม่ ไซ้ใหม่ และรังใหม่จากทุกแหล่งเป็นสิ่งต้องห้าม

ข้อ ๒ ข้อยกเว้นหรือเงื่อนไข

สิ่งต้องห้ามตามข้อ ๑ ที่ได้ดำเนินการวิเคราะห์ความเสี่ยงศัตรูพืช ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมวิชาการเกษตรกำหนด และได้มีประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เพิกถอนจากการเป็นสิ่งต้องห้าม ทั้งนี้ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมวิชาการเกษตรกำหนด

ข้อ ๓ สิ่งต้องห้ามตามข้อ ๑ ที่เคยมีการนำเข้ามาในราชอาณาจักรแล้วในลักษณะทางการค้าก่อนที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ จะได้รับการผ่อนผันให้นำเข้าได้ต่อไปจนกว่าการวิเคราะห์ความเสี่ยงศัตรูพืชของสิ่งต้องห้ามนั้นเสร็จสิ้น โดยองค์กรอารักขาพืชแห่งชาติของประเทศผู้ส่งออกต้องแจ้งความประสงค์ขออนุญาตนำเข้าเป็นลายลักษณ์อักษรและแสดงเอกสารหลักฐานที่เคยมีการนำเข้าภายในระยะเวลา ๓ ปีที่ผ่านมา พร้อมทั้งแนบข้อมูลทางวิชาการเพื่อประกอบการวิเคราะห์ความเสี่ยงศัตรูพืชต่ออธิบดีกรมวิชาการเกษตรภายในระยะเวลา ๖๐ วัน นับถัดจากวันที่ประกาศฉบับนี้มีผลบังคับใช้

เมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่งแล้ว ในกรณีมีเหตุจำเป็น อธิบดีกรมวิชาการเกษตรมีอำนาจอนุญาตให้แจ้งความประสงค์ขออนุญาตนำเข้าเป็นกรณี ๆ ไป ทั้งนี้ ต้องดำเนินการภายใน ๖๐ วัน

ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๖๐ วัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป^๑

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

ธีระ สุธะบุตร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔/ตอนพิเศษ ๑๐๙ ง/หน้า ๗/๕ กันยายน ๒๕๕๐

